

[Ebba Strange]

blevet udsat for, når de har opført sig uhen-sigtsmæssigt derhjemme? Vold avler vold, og derfor er det grænseløst hykleri, hvis man på den ene side fordømmer, at nogle er voldelige, og på den anden side selv anvender volden, f.eks. i sin opdragelse af børn.

Der er blevet sagt i debatten, at hvis vi skal modarbejde volden, skal vi starte i hjemmene, og det er jo rigtigt, at det skal vi. I skolerne er de fysiske overgreb nu forbudt fra de voksnes side, men i hjemmet findes de stadig væk. Hvor skal børn egentlig lære andre adfærdsvaner fra, hvis de ikke skal lære dem af de voksne? Der kommer så fjernsynet og alle de andre mediepåvirkninger ind i billedet, som også andre ordførere har været inde på. Vi ved, at især børn, der har en dårlig voksenkontakt, som bliver holdt meget lidt af, i høj grad bruger film, fjernsyn, serierhæfter og sådan noget til at få opbygget deres personlighed med. Hvis de i den påvirkning møder en forherligelse af volden, vil det også blive naturligt for dem selv at synes, at vold er noget smart noget, noget, der kan bruges i en snæver vending.

Igen kan man også godt lave statistikker over, hvor mange voldsfilm der vises, hvor mange voldshæfter der sælges, men det er meget svært for os at få et billede af, om det er den samme person, der stort set hver eneste dag ser voldsfilm og læser voldshæfter, eller om det er en stor gruppe, der med jævne mellemrum udsættes for den påvirkning, man får ad den vej. Jeg er sikker på, at der er en forbindelse mellem tit og jævnlig at få den påvirkning og så det at være tiltrukket af at bruge volden.

Det kunne på et sådant område være fristende at gå forbudsvejen, men vi ved godt, at forbud har en tendens til at blive overtrådt og fremme sorte markeder, og derfor er det selvfølgelig en bedre vej at gå at prøve at mindske behovet for at bruge volden som udtryksmiddel.

Der er også blevet talt om spiritussen. Vi ved, at det ofte er mennesker, der har drukket for meget, der griber til voldsomheder, men alligevel går vi heller ikke i SF ind for spiritusforbud.

Så er spørgsmålet, hvad man kan gøre for at give unge mennesker nogle andre normer end dem, der påvirker til vold. Tja, det fortlivende er jo, at der ofte til volden er knyttet et spændingsindhold, som tiltaler unge,

der søger indhold i deres tilværelse, og derfor vil voldelig adfærd ofte være erstatning for et egentligt indhold i tilværelsen. Det vil sige, at det er et egentligt indhold, vi skal prøve at stræbe efter at give de unge, nemlig en oplevelse af, at der er brug for dem og deres indsats, men også, at der er en mulighed for, at de kan komme til at yde den indsats.

Her kommer den fortvivlede uddannelses- og arbejdssituation ind i billedet, som også har været nævnt i debatten i dag. Mange af de unge må opleve den ene og den anden vej som lukket for dem, både på uddannelsesområdet og på arbejdsmarkedet. Når man har gået tilstrækkelig længe rundt og dasket uden at kunne få arbejde og måske haft lidt beskæftigelsesarbejde, som holder op efter 26 ugers forløb, fordi andre skal ind, ja, så står man i en håbløs situation og leder efter spænding i tilværelsen, og så bliver man inspireret til den spænding, der kan gå ud på sammen med kammerater at opføre sig dril-lende og til sidst voldeligt over for sagesløse personer. Arbejdsløshed, uddannelsesløshed, udsigtsløshed er den bedste grobund for vold og for drikkeri, der udløser vold.

Vi ser det også, når forslåede kvinder kommer og søger hjælp, fordi manden har tævet dem, eller børn bliver indlagt, fordi de har fået tæv af de voksne derhjemme, at det ofte er arbejdsløse, udsigtsløse menneskers reaktion på en tilværelse, som de ikke kan overse, en reaktion, der så får det uhen-sigtsmæssige udtryk, at man tæver dem, der står én nærmest.

Der er blevet skrevet mange tykke bøger om aggressivitet som en menneskelig egen-skab – de fleste er amerikanske – ligesom der er lavet en række undersøgelser over, hvad der fremmer, og hvad der hæmmer volden blandt mennesker. Levende boområder af en overskuelig størrelse, hvor mennesker kender hinanden, nedsætter graden af menneskers vold imod hinanden. Storbyer, der er adskilt i boområder og arbejdsområder, fremmer tendenserne til, at særlige kvarterer ligger øde hen på særlige tidspunkter af døgnet og bliver til slagmarker for mennesker, der søger spænding gennem voldelig adfærd. Det vil sige, at der også er en sammenhæng til boligpolitikken og arbejdsmarkedspolitikken.

Vi har ingen undersøgelser, der viser, at en forøgelse af politistyrken nedsætter volden.